

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Hans Olsson
 Härad: Lister Adress:
 Socken: Berättat av Anton Remelin
 Uppteckningsår: 1930 Född år i

	sid.
Uppteckningen rör	
Talesätt.	1.
Medel mot maran.	2.
Blåkullakäring.	4.
Led käring.	5.
Trollkunnig gubbe.	6.
Gå "ödergång."	7.
En gast.	8.

8 sid.

5216

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Berättat av Anton Remelin

Min far kunde en sån kopers
med ardsgräns och gamla talesätt,
och hade han levt, så hade han kun-
nat repetera upp sådana i det o-
äntliga. - Men jag minns särskilt
ett, som vi tyckte lät så livat:

Så skäppa och få tjäring
och ligga hos en gammal käring
där blir varken barn eller äring.

Blekings-
lister
nytt år 1938

5216

nytt Harald Olsson

↓
Berättat av Anton Remelin

9.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Mot maran.

Man skulle hänga så på byxor på lö-
vredet, när man anfäktades av henne, så
måste hon ge sig till känna.

Mot maran

5216

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVBerättat av Anton RemelinKloka.Kloka

Boklinnan i Sölvesborg var klok. Hon
 brukade lägga kort för folk. -
 En gubbe i Talsby - Sone Eriksson, - honom
 trodde de för trolldom. Han kunde bota
 sjukdomar. De trodde att han hade svart-
 konstbok. En gång var han i kyrkan och
 hade glömt svartkonstboken hemma.
 Han kände då på sig att pojken hemma
 läste i den och han skyndade sig hem igen.
 Men pojken hade som han trodde fått få
 i boken och läst fram pysslingar, så
 det virvlade av pysslingar runt om -
 kring honom. Gubben fick brista
 på i boken och läste bort pyssling-
 arna igen.

5216

Berättat av Anton Penelin

4
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blåkullakäring.

Blåkulla-
Käring.

Det var i Mjälby en käring som de
sannade skäntorsdagmårnen. Så hörd
de det vana i luften, och när de
titade ut, så kom där en gås
slog sig ner på takåsen. Och så
plög den därifrån och ner på göddel-
stån och gick så in i lagåden. -
Och där inne förvandlades gäsen
till käring igen. Och det var just
den käringen som de hade sannat
frå natten. Hon hade varit i
Blåkulla.

5216

Berättat av Anton Remelin

Lied Kärning.

Det var en ogymsaktig kärning - Hålebalkan kallades hon. Så en kväll så var det något närför som levde och göt. Kärningen sade till tösen: gack du ut och se efter vad det är. Men flickan vågade inte. Då sade kärningen: Så ska min själ jag! - och hon for ut om dörren. Men hon fick sig en örfil så kastades, så munnen vreds upp till öronen på henne och det dröjde både länge och väl innan hon blev riktigt frisk igen.

Skriv endast på denna sida!

5.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Lied kärning.
Spöckeri.

5216

Berättat av Anton Remelin

Trollkunnig gubbe.

Kraps bodde i Stiby. Han kunde skänna, men inte vännas. - När han skulle dö, så sade han, att han hade gjort så mycket ont, så han kunde aldrig komma bland de helgade. - De måtte elva under sängen, innan han tyckte dö.

6.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trollkunnig
gubbe.

5216

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Berättat av Anton Remelin

Gå ödergång.

Min mormor talade om, att de för i världen skulle gå ödergång. - De skulle gå till tre kyrkor och blasa in den helige andan i kyrkan. När de gick hem, så kunde de få se vad som skulle hända under året. Var det en fiskare, som skulle omkomma, så såg de en båt med kölén i vädret, och de som skulle dö sitta på kölén.

Årsgång.

5216

8
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Berättat av Anton Remelin

En gäst.

Gäst

En gubbe stema ni och fira. När
han kom upp på loftet för att hämta
en del kläder, så låg där en blå-
klädd gäst i en brok. Gubben lyfte
på gästen och sade: ligg i Herrans
frid och rör du inte mig, så rör
jag inte dig. - Men gästen röde
hon om inte, så han kom lyckligt
över igen.